

духъ, интересувахе се да знае всичко. Тя приличаше много на покойната Дукиня де-Берри, майка на контъ Шамбордъ: голѣми сини очи, тънки черти, миловиденъ погледъ и орловъ носъ бѣха нейнитѣ характеристичности въ физиономията.

Когато Негово Ц. Височество Княза обяви прѣзъ 1892 г., че той иска да се ожени и е избралъ за своя другарка Княгиня Мария-Луиза, и че за да се сполучи годежа и женидбата, се срѣща едно голѣмо препятствие въ бѣдѣщата религия на дѣцата, — Стамболовъ посрѣщна съ радостъ това желание на Княза и му рѣши да извърши всичко възможно, за да се улѣсни женидбата. Стрѣмлението на Стамболова бѣше: да закрѣпи прѣстола на Княза и да му даде възможностъ да основе династия. За да постигне тая цѣль, той, въпреки протеститѣ на духовенството и на тогавашната опозиция, — измѣни чл. 38 отъ Конституцията, и съ това даде възможностъ на Княза да се сдобие съ една високоблагородна другарка. Годежа на Княза се извърши на 30 Януарий 1893 г., въ Флоренция и на 1-й Февруарий бѣше оповѣстенъ на българския народъ съ особенна прокламация. На 8 Априлий сѣщата година стана вѣнчаванieto на Княза въ Двореца на Роберта Бурбонски въ Пионоре. Като свидѣтели на свадбата присѣствуваха Стамболовъ, тогава министръ-прѣдсѣдателъ, г. Грековъ, министръ на Вншнитѣ Дѣла и г. Д. Петковъ тогава прѣдсѣдателъ на Народното Събрание.

Задомяването на Княза се посрѣщна съ неимоверна радостъ отъ народа. Пристиганието на младата Княгиня въ България и пътуването отъ Свищовъ до Търново и отъ Търново до София, бѣше едно триумфално шествие. Народа се радваше искрено. Подиръ петъ вѣковното робство за пръвъ пътъ той виждаше Българска Княгиня.

Въ скоро врѣме Княгинята спечели любовта и симпатиитѣ на цѣлия народъ. Тя бѣше покровителка и майка на бѣднитѣ.